

IDentita

Úvodník: Vytrvalost, která přináší ovoce

O vytrvalosti je v Bibli hodně Kristu, modlí za své rodiny. napsáno. Přesto je velice Téměř každý student mi řekl, důležité toto téma neustále že když uvěřili oni, nebo někdo otevírat a ve svých životech se z jejich rodičů, modlili se za své k ní nejen vracet, ale také nevěřící členy rodiny. Velice připomínat její úžasné ovoce, mne to povzbudilo minimálně během rozhovorů ve dvou směrech. Zaprvé, více se studenty a dalšími křesťany se modlit za nevěřící členy své v Kambodži jsem zjistil a rodiny a na modlitbách za tyto přesvědčil se, že jeden lidi bojovat a zadruhé, někdy se z důvodů, proč lidé přicházejí příliš mnoho zaměřujeme na ke Kristu, tj. vydávají své životy, evangelizování nevěřících lidí a je že se tito studenti a lidé, kteří přitom zapomínáme na ty ne- jsou mnohokrát jediní v rodině bližší z rodiny, kteří jsou kolem nás, kdo vydali své životy nás.

Obsah

Úvodník	1
Příběh	3
Desátky a dary	4
Svědectví	5
Misie: Rwanda	6
Misie: Naše stanice	7
Pravidelná setkání	8
Rozpis služeb	8
Narozeniny slaví	8

Musel jsem činit pokání z toho, že jsem mnohdy přestal věřit, že Bůh dokáže přinést změnu do životů nevěřících členů mé rodiny. Přitom růst církve v Kambodži je založen právě na této úrovni. Ano, naše rodina není jediná, kteří potřebuje nejen slyšet evangelium, ale také ji přijmout, ale určitě ji nepatří poslední místo v tomto pomyslném žebříčku.

Tímto chci každého povzbudit: „Nevzdávej se ve svých přimluvách za své nevěřící rodinné příslušníky.“ Je potřeba vytrvat a věřit svým vlastním modlitbám, protože **vytrvalost má dokonalý výsledek** (Jakub 1:4). Pojďme společně přemýšlet nad tím, jak být efektivními evangelisty ve svých domovech. Modlím se za každého z vás, kteří máte ve svých rodinách nevěřícího otce, matku, manžela, manželku, syna, dceru, bratra či sestru, aby Bůh přišel se

svou milostí a dotkl se těchto lidí, když uslyší o naději, kterou máme.

Je několik možností, jak těmto nevěřícím přímo či nepřímo říci o naději, kterou máme, a rád bych zmínil několik z nich:

- pozvat tyto lidi na společnou akci mimo nedělní shromáždění,
- připravit pro tyto nevěřící členy rodin nějakou aktivitu,
- pozvat je na skupinku,
- zeptat se jich, jestli u nich neudělat skupinku,
- v rámci našich možností jim splnit nějaké přání a přitom jim říct, že to k nim děláme z lásky,

určitě je mnoho dalších možností a věřím tomu, že Bůh probudí naši kreativitu.

Roman Vretonko

Příběh: Přitažlivost Bible

V letních měsících jsme slyšeli zamyšlení na téma UČEDNICTVÍ. Bylo nám připomenuto, že být učedníkem Pána Ježíše znamená především mít s Ním blízký osobní vztah, a kromě toho následovat Jeho příkladu, kam patří i rozhodnutí nestydět se za Evangelium a sdílet ho s lidmi kolem nás.

Tak se to snažil dělat i Petr z tohoto příběhu.

Petr už je starší ročník a uvěřil ještě před tím, než nastoupil základní vojenskou službu. V té době si také přečetl knihu od německého faráře Wilhelma Busche „Život bez všedních dní“, kde tento farář kladl na srdce věřícím lidem, že je třeba, aby jejich okolí vědělo, že jsou křesťané. Petr si to vzal k srdci, a tak když nastoupil do kasáren, první, co udělal, bylo, že vytáhl z batohu Bibli a položil ji na stůl. Měl kvůli tomu tenkrát za totality dost nepříjemností, ale vydržel, a dělá to tak po celý svůj život.

Před časem byl Petr se svými kamarády v Tatrách a podle svého zvyku při příchodu na trempskou ubytovnu vyndal Bibli, položil ji na stůl a čekal, co se bude dít. Bible má jakousi svoji gravitaci a tak neúprosně přitahovala pohledy všech přítomných chlapů. Někteří přešli kolem ní s mírně pohrdlivým výrazem, jiní ji vzali do ruky, potěžkali a prohodili něco o kvalitním čtení a ten nejdůležitější se rozhodl, že z Bible všem něco

přečte. Sranda přece musí být. Namátkou otevřel a četl ev. Jana 8,44: „Váš otec je ďábel a vy chcete dělat, to, co on žádá. On byl vrah od počátku a nestál v pravdě, protože v něm pravda není.“ Čtoucího muže text přímo fascinoval. „Ty ! Zabíječ lidí! Kde se to dá koupit?“ Další den měl Petr příležitost mu sdílet evangelium. Tento muž byl otevřený na to, aby s Petrem nad tímto tématem při každé příležitosti rozmlouvali a později si dokonce i koupil Bibli. Za nějakou dobu byl Petr opět v Tatrách. Má ty hory opravdu rád. Tentokrát tam byl s jinou skupinou horalů. Po dlouhé túře byli večer u ohně a mezi muži se rozpoutala debata na téma *Proč je na světě tolik zla*. Někdo řekl nějaký názor, ostatní mu ho vyvraceli, prosazovali svůj názor, přeli se. Petr se do diskuze nezapojoval. Byl hodně unavený, a tak se po chvíli zvedl, že půjde spát. „No, počkej, ty jsi nám ještě nic neřekl! Chceme slyšet i tvůj názor!“ Bránili se ostatní. Petrovi se vůbec nechtělo debátovat, ale při zpětné vzpomínce řekl, že ta slova, která pronesl, mu jistě vnukl Duch Svatý. Řekl jenom: „Člověk má zkažený charakter, protože se vzdálil od Boha a my všichni jsme toho důkazem.“ Nastalo hrobové ticho. Nikdo mu neřekl: „To je blbost, takhle to přece vůbec není.“

Druhý den za ním chlapi přišli a řekli: „Hele, to bylo silný, to cos nám řekl. Mohl bys nám o tom povědět víc?“ A tak měl Petr možnost sdílet svoji víru s bandou drsných chlapů.

Jak málo stačí. Nemusíme nutně vždy nějak uhánět lidi, abychom jim mohli říct evangelium. Mnohdy stačí vyndat Bibli z tašky, mít triko s provokujícím nápisem o

Ježíši a lidé se kolikrát sami zastaví a ptají. I k tomu je důležitá modlitba a věřím, že Petr z našeho příběhu každé ráno předkládal Bohu: „Tak, co pro mě dnes Pane máš? Co spolu dnes podnikneme?“

Dana Zichová

Desátky a dary můžete zaslat i bankovním převodem na č. účtu: 2600 438 582 / 2010

V případě pravidelných příspěvků použijte jako variabilní symbol datum narození ve tvaru den, měsíc, rok (např. 020985). Pro účelový dar uveďte do zprávy pro příjemce své jméno a účel, což poslouží pro pozdější získání potvrzení o celkové výši daru při vašem uplatnění slevy na daních. (Např. Misie Rwanda)

Svědectví

Když Roman odjížděl do Kambodži, jeli jsme všichni společně na letiště. Po cestě nám začalo něco "hrkat" pod kapotou. Po tom, co jsme vysadili manžela-tatínka na letišti, tak jsme se ještě stejnou noc vydali k rodičům na Slezsko. S modlitbou jsme dojeli v pozdních nočních hodinách do Karviné, ale hned mi bylo jasné, že musím vyřešit naše auto, aby bylo plně funkční, protože nás čekala po příjezdu do Dačic technická kontrola.

Ptala jsem se svého otce, co by to mohlo být. Ten se jen podíval pod kapotu a hned věděl, že se jedná o rozbitou vodní pumpu a bylo tedy jen otázkou času, kdy se úplně rozsype. Urychleně jsem kontaktovala kamaráda, aby nám auto opravil. Když jsem mu naše auto přivezla, řekl mi, že to bylo za minutu 12, protože pumpa byla opravdu rozviklaná a každou chvíli se mohla utrhnout. Auto mi nakonec opravil a my jsme v neděli mohli jet na letiště vyzvednout tatínka. Jeli jsme dříve, aby si Lukas mohl prohlédnout letadlo.

Z letiště jsme přijeli pozdě v noci v pondělí ráno. Hned druhý den ráno jsem se podívala na dokumenty o technické kontrole a se zděšením jsem zjistila, že máme prošlou technickou kontrolu auta a 10 dnů jsem již jezdila bez platného technického průkazu.

Okamžitě jsme v pondělí kontaktovali stanice technické kontroly, které byly poblíž, a dopoledne jsem už byla v Jindřichově Hradci, kde mi auto zkontrolovali. Tam zjistili, že zadní brzdy, které mimochodem byly měněny před čtvrt rokem, nesplňují požadavky na splnění technické kontroly. Obratem jsem jela do Jihlavy, kde nám auto před časem servisovali a zjistili drobný nedostatek, který v rámci reklamace okamžitě napravili. Další den jsem tedy znovu, bez platného technického průkazu, jela do J. Hradce na kontrolu auta, kde mi byla nakonec přidělena známka jak z emisí, tak z technické.

Když jsem se zpětně podívala na celou situaci, uvědomila jsem si, že nad námi byla po celou dobu ochranná Boží ruka. Kdybychom měli nějakou nehodu kvůli rozbité pumpě nebo bez ní během vypršení naší technické kontroly, žádná pojišťovna by nám neuhradila náklady.

Jsem vděčná Bohu, že se Bůh zajímá i o tak malé věci, jako je auto. Důvěřovat Bohu se vždy vyplatí!

Rut Vretonko

Misie: Zprávy z Rwandy

Určitě víte, že máme na srdci vyrazit znovu do Afriky a pomoci tam těm, kteří potřebují. Na jednu stranu jsem si říkal, jestli to má vůbec smysl, protože těžko pomůžeme všem, kteří tuto pomoc potřebují. S našimi možnostmi můžeme zlepšit životy jen několika málo lidem, ale pak jsem si uvědomil, proč ne? Když máme tu šanci a pomůžeme i jen třeba trošku, pořád je to lepší než jen zůstat doma a řešit si jen ty svoje starosti. No a třeba to právě namotivuje i někoho dalšího zaměřit svůj život více na pomoc druhým i za cenu snížení vlastního komfortu.

Pravidelně několikrát do měsíce si píšu s místním pastorem, který mi i poslal fotky

místních sirotek v nouzi. Sám jsem tam byl a viděl jsem, že těžko se církve zvládnou postarat o všechny, protože sami toho moc nemají. Proto plánujeme vybrané peníze na sbírkách dovézt je tam osobně, abychom viděli, že to jde tam, kam je to určené - místním chudým vdovám a dětem bez rodičů. Zároveň předběžně plánujeme uspořádání evangelizační konference jak ve Rwandě, tak v Kongu a uvidíme, jestli vyjde i něco více. Za pastora Ndagijimana Rafiki děkujeme za sbírky na misii. Všechny nás pozdravuje a pravidelně se modlí jak za náš sbor, tak za celý národ. Bůh vám žehnej!

Vojta Trčka

Misie: Proč misie v naší stanici?

Misie je „the heartbeat of God“ neboli „tlukot Božího srdce“, řekl jsem studentům v Kambodži s poukázáním na to, že Bůh byl na misii od stvoření světa, kdy hledal člověka, aby s ním opět obnovil svůj vztah. A Bůh je na misii i dnes a On hledá ztracené v Dačicích, Slavonicích, Starém Hobzí, Č. Rudolci, M. Budějovicích, v jihočeském kraji, ČR, Evropě, Africe, Asii... jednoduše všude kolem a Duch Boží se vznáší nad celou zemí a hledá ty, kteří mu otevrou své srdce.

Jsem rád, že jsme se jako místní sbor (stanice) mohli zapojit do misijní práce, i když jsem si vědom toho, že práce kolem nás je taky hodně. Zároveň jsem rád, že jako jednotlivé údy Kristova těla nám Bůh klade na srdce různé touhy a vize, které

jsme společnými silami schopni zrealizovat a dát tomu reálnou podobu. Děkuji Bohu Otci za to, že se můžeme stát „prodlouženými“ rukami Božími pro opuštěné a chudé v Africe, stejně jako budovat potenciální vedoucí např. v Asii. Věřím tomu, že tyto „kapičky“ naděje v podobě našich modliteb, financí, praktické pomoci nejsou až tak maličké a nepatrné. Nemusíme být „mega církve“ proto, abychom podporovali misii, misionáře, a prakticky se zapojili do této práce, nemluvě o evangelizaci. Jsem před Bohem opravdu rád za každého z vás, protože přiložením každé ruky k Božímu dílu, ať už je to v jakékoliv oblasti, měníme společnost kolem nás i za hranicemi naší země.

Roman Vretonko

Pravidelná setkání

- neděle 10:00** - Spolkový dům, Slavonice
neděle 16:00 - Palackého náměstí 39, Dačice
pondělí 18:00 - Beta kurz, Slavonice (zodp. osoba: Roman)
středa 18:00 - Skupinka, Slavonice (zodp. osoby: Adam & Robert)

Rozpis služeb

	DAČICE			SLAVONICE	
Datum	Kázání	Vedení	Úklid	Kázání	Vedení
2.10.	Roman	Mirek	Adam	Roman	Adam
9.10.	Adam	Roman	Vojta	Adam	Roman
16.10.	Vojta	Roman	Dana	Vojta	Roman
23.10.	Mirek	Vojta	Rut	Mirek	Vojta
30.10.	Roman	Adam	Adam	Roman	Adam

Úklidové skupiny:

Dana (Žanda)
Rut (Roman)

Vojta (Radek, Šárka)
Adam (Robert, Standa, Michal)

Narozeniny v říjnu slaví

4.10.
Annette Louwsma

24.10.
Vita-Elora Louwsma

Redaktor: Roman Vretonko
 Grafická úprava: Rut Vretonko